

Anti-Emperyalist ve Anti-Oligarşik Mücadelede

KURTULUŞ CEPHESİ

Zafer Bizim Olacaktır!

<http://www.kurtuluscephesi.org>

1 Mayıs 2011

TEK RENKTEN ÇOK RENG MÜCADELEDEN ŞENLİĞE 1 MAYIS

Her an her şeyin olabildiği bir ülkede yaşıyoruz.

İktidar süresinin bitmesine iki ay kalan bir hükümete altı ay süreli Kanun Hükümünde Kararname çıkarma yetkisi veren bir parlamentoya sahip bir ülkede yaşıyoruz.

Yasaların bir var, bir yok kabul edildiği, Kanun Hükümünde Kararname ile ülkenin yönetildiği bir ülkede yaşıyoruz.

Yasal hak arayanların “darbe ortamı yaratmak”la suçlandığı bir ülkede yaşıyoruz.

Haksızlığı ve yolsuzluğu protesto edenlerin “provokatör” ilan edildiği, karşılına “5-10 bin yandaş” çıkartmakla tehdit edildiği bir ülkede yaşıyoruz.

Bu ülkede, ülkemizde, “ılımlı İslam” adı altında “İslam devleti”nin yasal temelleri oluşturulurken, mevcut yasallık her türlü meşruiyetini hızla tüketmektedir.

Kendine özgü bilgisayar yazılımlarıyla üniversite seçme sınavlarına “şifre” karıştırılırken, aynı yazılımlarla “demokratik seçim” yapılmaktadır.

Ekonomiden nüfusa kadar her türlü somut verilerin istatistik oyunlarıyla eğilip büküldüğü ülkemizde, gerçek seçmen sayısının ne kadar olduğu bile bilinmemektedir. Ama yine de “demokratik katılım” aracı olarak “demokratik” seçimlerin “adalet” içinde yapıldığından söz edilebilmektedir.

Ülkenin iç ve dış politikası “sıcak para” tarafından esir alınırken, mevcut iktidar kendi iktidarını sürdürülebilmek için “dünyanın egemenleri”nin, yani emperyalist ülkelerin bir dediğini iki etmemektedir.

Hemen her gün kadın cinayetlerinin işlendiği, insanların intihar ettiği bir ülkede yaşıyoruz.

Kısacası, ülkemiz ağır bir toplumsal ve siyasal kriz içersindedir. “Sıcak para”ya ve uluslararası mali sermayeye teslim edilmiş ülke ekonomisi her an derin bir krize süreklenme riski altındadır.

Geniş halk kitleleri, ülkenin geleceğini biçimlendireceğine inandıkları 12 Haziran seçimlerine doğru giderken, sol ya da kendisine sosyalist diyenler, meşruiyetini yitirmiş bir düzenin ve iktidarın mevcut yasallığını hızla yitirdiği bir ortamda, bir-iki “bağımsız sosyalist aday”ın seçilmesini bir “demokrasi zaferi” olarak görece kadar körleşmişlerdir. Üstelik bütün bunlar, 2007 seçimlerinde “ufuk!” açan “bağımsız sosyalist vekiller”in utanç verici durumları ayan beyan ortadayken söylenebilmektedir.

Milletvekili adayı olabilmek için tarihi çarpıtmaktan bile kaçınmayanlar, milletvekili seçilebilmek için meşruiyetini ve yasallığını yitirmiş düzeni “meşrulaştırmak”tan da kaçınmamaktadırlar.

İşte bu ortamda ve bu koşullarda 12 Haziran seçimlerine doğru gidilirken, İŞÇİ SINIFININ birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs da kendi payına düşeni almaktadır.

1 Mayıs, yasal “bayram” ilan edildi.

1 Mayıs, her türlü icazet arayışlarının ve siyaset manevralarının aracı olarak kullanıldı.

1 Mayıs, her cinsten ve her “renkten” insan “kütlesi”nin meydanlara çıktığı, halay çektiği, eğlendiği şenlik havasına sokuldu.

1 Mayıs, İŞÇİ SINIFININ birlik, dayanışma ve MÜCADELE günü olmaktan çıkartılarak evcilleştirildi.

1 Mayıs, seçim ortamlarında seçim yatırımlarının aracı haline getirildi.

Şimdi de, sıradan bir “bahar bayramı şenliği” görünümünde rutinleştirilmeye çalışılmaktadır.

İşçi sınıfının kendisi-için sınıf olma mücadelesinde önemli bir aşamayı ifade eden 1 Mayıs, her cinsten ve her “renk”ten kesimlerin kendi özel ve özgün sorunlarını öne çıkardıkları “serbest meydan” a dönüştürülmektedir.

1 Mayıs, geçen yıl olduğu gibi, bu yıl da, işçi sınıfının birliğinin, dayanışmasının ve mücadelesinin en ufak izinin bile görülmediği rutin bir “protesto” gününe dönüştürülmektedir.

Gerçeklikte ve tarihsel olarak her cinsten ve her “renk”ten kesimlerin kendi özel ve özgün sorunlarının sözcüsü, savunucusu ve çözücüsü tek devrimci sınıf olan işçi sınıfı kendi birlik, dayanışma ve mücadele gününden dışlanmaktadır.

Ulusların kendi kaderlerini belirleme hakkının, eşitliğin, özgürlüğün, kadın haklarının vb. en kararlı ve en tutarlı savunucusu olan işçi sınıfı, kendi mücadele gününü savunusunu yaptığı her kesimin seslerini duyurabilecekleri bir platform haline getirirken, kendi mücadele gününden dışlanması, dışlanmaya çalışılması tarihin garip bir ironisidir.

Her şeye rağmen 1 Mayıs, kendi kızılığını korumayı sürdürmüştür ve sürdürecektir. İşçi sınıfının kendisi-için sınıf olma yönünde ileriye doğru atacağı her adım, 1 Mayıs’ları daha da kızılaştıracak ve tüm halk kitlelerini kendi çevresinde toplayacaktır.

Yapılması gereken tek şey, işçi sınıfına ve onun sınıf ideolojisine bağlı kalmak ve bu ideolojiyi her şeyin üstünde tutmaktır.

Yaşasın İşçi Sınıfının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü!

Yaşasın İşçi Sınıfının Yüce İdeolojisi!